

et normeret Tilskud, og intet yderligere Krav kunne gjøre, men det har tillige hidtil bestandig været Tilfældet, at Theatret desuagtet har gjort yderligere Fordringer. Jeg skal ikke i saa Henseende gaae langt tilbage i Tiden — de, som interessere sig derfor, ville i Tidsskriftet for Historie og Statistil for Aaret Attenhundrede og nogle og tyve kunne finde en meget lang Liste over de betydelige extraordinære Tilskud, som Theatret har faaet; — jeg skal kun gaae tilbage til den Tid, da Tilskuddet til Theatret blev normeret, hvilket falder sammen med Indførelsen af en strengere Stats-husholdning, nemlig under Kong Christian den Ottende. Ved hans Thronbestigelse blev der gjort en meget nøie Beregning over hvad Theatret behøvede; det stod dengang med et betydeligt aarligt extraordinært Tilskud; der gjordes et nyt Overflag, og der blev da normeret et Tilskud af 36,900 Rbd., hvilket skulde være fast, og af 2,030 Rbd., som skulde være et midlertidigt Tilskud, der faldt bort under visse forud bestemte Betingelser. Jeg bemærker i Forbigaaende, at disse Tilskud vare beregnede for Theatret alene, Tilskuddet til Capellet laae udenfor; det var altsaa i Virkeligheden et større Tilskud end for Tiden. Hermed skulde altsaa Theatret lade sig nøie fra Aaret 1841 af. I 1841 brugtes den Sum, som saaledes var normeret, samt et Beløb af 4000 Rbd., hvilket sidste man imidlertid ikke kan lægge videre Vægt paa, da denne Udgift var foranlediget ved en overordentlig Festsforestilling i Anledning af den da stedfindende Formaling, men der forbrugtes desuden en Sum af noget over 10,000 Rbd. af den daværende Kassebeholdning; Theatret havde nemlig dengang en Beholdning af 20,000 Rbd. Det næste Aar, 1842, brugtes, foruden den normerede Sum, 9000 Rbd. af Beholdningen. I det tredje Aar, 1843, brugtes ligeledes, foruden det normerede Tilskud, en Sum af 12,000 Rbd.; Theatret fik nemlig et Forstud af 16,000 Rbd., hvoraf det imidlertid kun brugte de 12,000. Da indsaae man Nødvendigheden af at træffe en Forandring, og der normeredes da, foruden det faste Tilskud til Theatret af 36,900 Rbd., et midlertidigt Tilskud af 9,410 Rbd., og hvad der var det vigtigste,

man indsatte en Bestyrelse, som havde god Indsigt i oeconomiske Principer. Følgen heraf var, at man i de følgende Aar, 1844, 45 og 46, kunde hjælpe sig med de 36,900 Rbd. fast og de 9,410 Rbd. midlertidig, og det sidstnævnte Aar endte endog med en Kassebeholdning af noget over 9000 Rbd. Længere gaae de trykte Regnskabsoversigter ikke. See, mine Herrer! det er det, man udsætter sig for, naar man ikke har andet end moraliske Garantier.

Jeg vil nu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa: Dersom det viser sig, at Theatret i det første Aar efter at den nye Plan bliver fulgt, virkelig faaer en Underballance, hvad skulle vi da gjøre? Man kan ikke lade Theatret komme dybt i Gjæld; man kan ikke berøve det dets Credit; man kan ikke undlade at betale de Gager, de Lønninger, der ere og skulle være lovbestemte, og som det altsaa er de Paagjældendes Ret at faae udbetalte; der er da ikke Andet for, end at man igjen maa tye til Statens Finantser og kræve Underbalancen dækket der, og saaledes bliver altsaa i denne Henseende Lovens Hensigt forfeilet. Man kunde sige: ja, men efter de Bestemmelser, der nu træffes, er der ingen Rimelighed for, at det vil skee. Men, mine Herrer! jeg skal temmelig let, troer jeg, vise Dem, at dette meget godt kan skee. Jeg har nøie gjennemgaaet dette Lovudkast i finantseel Henseende og sammenlignet det Post for Post med de Udgifter, der findes opførte paa Finantslovsforslaget for næste Aar. Jeg maa her foreløbig gjøre den Bemærkning, at jeg troer, den ærede Cultusminister i det Foredrag, hvormed han indledede Sagen forleden Dag, kom til at fremsætte Noget, som ikke forholder sig ganske rigtigt, idet han nemlig fremsatte, at den Sum af 13,000 Rbd., som Theatret ved Slutningen af forrige Aar har seet sig i Stand til at tilbagebetale, væsentlig skulde være fremkommet ved, at Udgiftssummerne paa Overslaget vare ansatte noget rundeligt, som de maatte være for at man kunde have Noget at løbe paa. Det forekommer mig, at fremgaae af Regnskabsoversigten for forrige Aar, at den væsentlige Grund til, at Theatret har kunnet tilbagebetale 13,000 Rbd. af Tilskuddet, ikke er at søge deri, men i en for-